

Jó olvasást!

<http://www.neadjafel.hu>

<http://wellness.neadjafel.hu>

<http://tavmunka.neadjafel.hu>

Szivárgó cserépedény

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított.

A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni. A két év keserűség után egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízhordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy az ösvényen virágok csak a te oldaladon nyílnak, s a másik cserép oldalán nem? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a fogyatékoságodról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Mi mindannyian törött cserépedények vagyunk, a saját különleges hibáinkkal. De ezek a törések és hibák teszik az életünket olyan nagyon érdekessé és értékké. Csak el kell fogadnunk magunkat és mindenki mást is olyannak, amilyen, s meglátni a jót másokban. Hiszen Isten szemében mindennek és mindenkinek egyedi, fontos és áldott helye és feladata van.